

ingen Sandsynlighed for, at et Forslag derom kunde gaae igjennem. Kunde man nu have et lille Haab om at faae en vestlig Kængdebane i Sylland, vil jeg dog henstille, om det virkelig for den gennemgaaende Trafik, der er omtalt fra saamange Sider, vilde være mere hvrbesultet at gaae med Linien fra Aarhuus over Ny Mølle og Syd paa, end naar man paa den anden Side for at fremme de forffjellige Egnes Interesser, tænker sig en fuldkommen rund Bane. Naar man kunde have Haab om en vestlig Kængdebane, der ved Baudrup fattes i Forbindelse med den østlige Kængdebane, da var der to Punkter, som jeg vilde lægge særdeles Vægt paa, nemlig Ringkjøbing og Silkeborg; thi naar den af mig flere Gange omtalte Linie fra Tange til Ny Mølle blev anlagt, vilde Silkeborg staae som et Punkt, der vilde repræsentere Skovkultur og Skovproduktion, og Ringkjøbing vilde staae som et Punkt, der især vilde repræsentere Fiskeriet. Egnene om disse to Punkter vilde affætte bethdeligt af disse Handelsprodukter, og jeg troer, at den daglige Omsetning i den Henseende ikke vilde være ringe. Det forekommer mig, at det i alt Fald ikke nu er Tiden at opgive Ny Mølle, om man ogsaa engang skulde komme dertil; thi der er ingen Sandsynlighed for, at Jernbanelinien mellem Aarhuus og Belle bliver udført i de første 4, 5 eller maastee 6 Aar; man kan altsaa give sig Tid, man kan see, hvorvidt Ministeriet agter at fremme en Vestkængdebane, og først naar man kommer saavidt, at man skal paabegynde Banen fra Aarhuus til Belle, kan der være Tale om at opgive Punktet Ny Mølle, men indtil da forekommer det mig, at de, der have det vestlige Syllands Interesser for Øie, maae holde paa dette Punkt. Jeg er den høitærede Kultusminister meget takskyldig for hans Udtalelser angaaende Vestjyllands Interesser, og navnlig fordi han udtalte, at han ønskede at fremme den vestjydske Bane; det vilde have glædet mig, hvis den høitagtede Kultusminister for Tiden havde været Indenrigsminister, da havde vi havt et langt større Haab om, at Vestjyllands Interesser vare blevne varetagne, men naaget jeg forhen har opfordret den ærede Indenrigsminister til at erklære sig om, hvorvidt han ganske havde opgivet Tanken om den

vestjydske Bane, saa har jeg dog hidtil ikke hørt ham udtale et eneste Ord besangaaende, og indtil jeg hører en saadan Udtalelse, maa jeg holde fast paa Ny Mølle.

Indenrigsministeren: Naar den ærede sidste Taler bebreidede mig, at jeg ikke har besvaret de Bink, han henkastede om den vestjydske Kængdebane, da er det, fordi jeg i det Hele taget har gjort mig til Regel — en Regel, som jeg troer, at det er ønskeligt at fastholde — at holde mig til, hvad der foreligger, thi ellers kommer man meget let til at svæve ud i alle Slags fjerne Fremtidsplaner, og ligesaa let, som det er at gjøre Udtalelser, som maastee kunde være meget tilfredsstillende, ligesaa vanskeligt kan det undertiden være at fremme noget praktisk Brugbart. Det forekommer mig klart, at hvad der i den vedtagne Jernbanelov er forestrevet, allerede gjør saa bethdelige Fordringer til Statens Midler, at der efter min Mening ikke kan være Tale om at optage nye Linier til ligefrem Udførelse, forinden den vedtagne Linie er udført, og jeg drister mig til endnu at tilføie, forinden vi klart have faaet at see, hvorledes den i finansiel Henseende vil stille sig, hvorved jeg naturligviis ikke sigter til noget Haab om, at den vil forrente Anlægs-kapitalen, men kun til en klar Oversigt over, hvilke aarlige Offre der fra Statens Side fordres for at holde Banen i vedbørlig Drift. Ved Siden deraf skal jeg bemærke, at det virkelig forekommer mig høist ubilligt, naar man siger, at de vestjydske Interesser ere tilfidsfattede ved det hele Jernbanesystem, aldenstund det i den Henseende er blevet stillet i Spidsen for Regeringens Bestræbelser at bringe Vestjylland i Forbindelse med de østlige Havne og derigjennem med Hovedstaden og Verne paa den ene Side, med de sydlige Markeder, Slesvig, Hamborg og Udlandet paa den anden Side. Det vil ikke være den ærede sidste Taler ubekendt, at der er mange kyndige Mænd, som mene, at der for Vestjylland endog er bragt større Offre, end man kunde forsvare; dette er paa ingen Maade min Mening, men det er Manges Mening, og der kan anføres grumme Meget derfor. Banen gaaer i alt Fald lige til Struer og Holstebro, og forsaavidt det i Løven er